EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.6.2020
COM(2020) 257 final

2020/0126 (APP)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 216/2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie*

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Úřední věstník Evropské unie je v souladu s nařízením (EU) č. 216/2013 (dále jen „nařízení“)[1] vydáván v elektronické podobě.

Aby byla zaručena autenticita Úředního věstníku, musí být toto elektronické vydání opatřeno kvalifikovaným elektronickým podpisem nebo kvalifikovanou elektronickou pečetí v souladu s nařízením (EU) č. 910/2014[2].

Autenticitu, úplnost a nezměnitelnost elektronického vydání Úředního věstníku lze zaručit různými organizačními a technickými prostředky, které poskytují srovnatelné bezpečnostní záruky. Tyto prostředky se mohou časem měnit. Aby se zabránilo potřebě změnit nařízení s každou novou metodou nebo technologií nebo změnou technických podrobností, navrhuje se znění nařízení obecněji přeformulovat. Jako inspirační zdroj slouží francouzské a lucemburské předpisy upravující vydávání příslušných vnitrostátních věstníků. V zájmu transparentnosti bude systém zavedený pro zajištění autentičnosti popsán na internetových stránkách EUR-Lex, aby občané mohli snadno ověřit autentičnost elektronického vydání Úředního věstníku.

Přestože je Úřední věstník v zásadě nezměnitelný, dochází k situacím, kdy je nutné z Úředního věstníku odstranit určité informace po jeho vydání. Tyto eliminace jsou prováděny na základě právních předpisů Unie v oblasti ochrany údajů nebo na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie přijatých v souladu s jeho jednacím řádem[3]. V zájmu právní jistoty by tento zásah do předpisů o autentičnosti měl být upraven. Navrhovaná změna nezmění praxi, že původní verze vydání Úředního věstníku, na kterou se eliminace vztahuje, zůstává nezměněna a je uchovávána v archivech Úřadu pro publikace na neomezenou dobu.

Podle nařízení autentický je a právní účinky má pouze Úřední věstník, který je vydaný v elektronické podobě. Existuje pouze jedna výjimka z tohoto pravidla[4]: v situacích, kdy nelze Úřední věstník vydat v důsledku nepředvídatelného a výjimečného selhání informačního systému Úřadu pro publikace. V těchto případech je autentické a právní účinky má pouze tištěné vydání Úředního věstníku. Jakmile dojde k obnovení informačního systému Úřadu pro publikace, zpřístupní se na internetové stránce EUR-Lex veřejnosti elektronické vydání odpovídající vytištěnému vydání. Toto elektronické vydání slouží pouze pro informaci.

Úřad pro publikace zavedl nouzová opatření, která minimalizují riziko, že nebude moci vydat a zpřístupnit elektronické vydání Úředního věstníku na internetových stránkách EUR-Lex. V případě velmi nepravděpodobných situací, kdy by se tato hrozba i přes všechna opatření naplnila, se upřednostňuje náhradní řešení spočívající v zobrazování Úředního věstníku v prostorách Úřadu pro publikace v tištěné nebo elektronické podobě (například uložené na off-line PC), v závislosti na tom, jaké řešení je proveditelné v konkrétní situaci. Nařízení by proto mělo být v tomto smyslu změněno.

---

1 Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

3 Článek 66 jednacího řádu Tribunálu a článek 95 jednacího řádu Soudního dvora.

4 Článek 3 nařízení.

Zavedení autentického elektronického vydání Úředního věstníku zjednodušuje přístup k právu EU a zvyšuje právní jistotu. Na základě stejných úvah je žádoucí, aby se občané mohli co nejvíce spolehnout na verzi Úředního věstníku, která byla zpřístupněna na internetových stránkách EUR-Lex. Proto se navrhuje, aby se elektronické vydání zpřístupněné veřejnosti na internetových stránkách EUR-Lex po narušení informačních systémů stalo autentickým vydáním od okamžiku, kdy je zpřístupněno. Právní jistota pak vyžaduje, aby od tohoto okamžiku předchozí (tištěné nebo elektronické) vydání již nemělo autentický status.

Od vstupu nařízení v platnost byla ostatně v Úředním věstníku vydána pouze tři vydání Úředního věstníku v autentickém tištěném vydání podle článku 3 nařízení[5]. V souladu s výše rozvedeným odůvodněním a pro zajištění soudržnosti je vhodné přiznat odpovídajícímu elektronickému vydání oněch tištěných verzí autentičnost a právní účinky. Tato vydání vycházejí ze stejných ověřených spisů jako tištěná vydání a byla zpřístupněna veřejnosti na internetových stránkách EUR-Lex ihned po zveřejnění tištěných verzí. Právní jistota tedy nebude zpochybněna ustanoveními, která jsou v tomto ohledu navrhována.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Navrhovaná změna doplňuje, pokud jde o autentizaci Úředního věstníku, možnost, kterou nabízí nařízení č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu, totiž autentizovat doklad elektronickým podpisem nebo pečetí. Doplňuje rovněž stávající předpisy EU o ochraně osobních údajů.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Nevztahuje se na tento návrh.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh nařízení je založen na článku 352 SFEU. Jedná se o právní základ nařízení č. 216/2013 i pozměňujícího nařízení (EU) 2018/2056. K nařízení č. 216/2013 je navrhována druhá novela, která by měla mít stejný právní základ.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Proporcionalita**

Cílem návrhu je zjednodušit vydávání Úředního věstníku a přístup občanů k němu. Obecnější znění návrhu umožní autentizovat Úřední věstník novými technologickými prostředky, aniž by bylo nutné provést další změny. Slaďuje povinnost odstranit některé informace z Úředního věstníku se zásadou nezměnitelnosti a stanoví autentičnost elektronických vydání, která byla vydána následně po narušení informačních systémů. Navrhované změny odpovídají tomu, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.

- **Volba nástroje**

Nevztahuje se na tento návrh.

[5] Úř. věst. L 347 ze dne 20. prosince 2013, Úř. věst. L 221 ze dne 25. července 2014 a Úř. věst. L 261I ze dne 14. října 2019.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Předloha návrhu byla předložena orgánům na zasedání řídícího výboru Úřadu pro publikace, které se konalo dne 18. října 2019, a na zasedání Interinstitucionální pracovní skupiny Lex (dále jen „GIL“) dne 15. října 2019.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Posouzení dopadů**

Jelikož jde o malé změny, nebyly podrobeny posouzení dopadů.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Vydáváním Úředního věstníku za podmínek zajišťujících jeho autentičnost se nikterak nemění stávající technologické možnosti. Navrhovanou změnou jsou doplněna jasná pravidla, která sladí požadavek na nezměnitelnost Úředního věstníku s povinnostmi vyplývajícími z právních předpisů Unie o ochraně osobních údajů nebo z rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o odstranění určitých informací ve vztahu k veřejnosti. Zjednodušení přístupu k Úřednímu věstníku je dosaženo zajištěním toho, aby pouze elektronické vydání zveřejněné na internetové stránce EUR-Lex, je-li k dispozici, bylo autentické a mělo právní účinky. Ustanovení, které přiznává status výlučné autentičnosti elektronickým vydáním několika málo autentických tištěných vydání Úředního věstníku vydaných po vstupu nařízení (EU) č. 216/2013 v platnost, rovněž přispívá k tomuto zjednodušení.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Provádění je plánováno od vstupu v platnost.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Nevztahuje se na tento návrh.

2020/0126 (APP)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 216/2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie*

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 352 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízení Rady (EU) č. 216/2013([6]) se stanoví, že *Úřední věstník Evropské unie* vydaný v elektronické podobě (dále jen „elektronické vydání Úředního věstníku“) musí být opatřen kvalifikovaným elektronickým podpisem nebo kvalifikovanou elektronickou pečetí ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014([7]). Nařízení (EU) č. 216/2013 rovněž stanoví povinnost zveřejnit na internetových stránkách EUR-Lex kvalifikované certifikáty pro elektronický podpis nebo elektronickou pečeť a jejich obnovování, aby byla veřejnost mohla ověřit autentičnost elektronického vydání Úředního věstníku.

(2) Autentičnost, neporušenost a nezměnitelnost elektronického vydání Úředního věstníku lze zajistit různými technickými prostředky, pokud skýtají srovnatelné záruky s těmi, které poskytují kvalifikovaný elektronický podpis nebo kvalifikovaná elektronická pečeť ve smyslu nařízení (EU) č. 910/2014, včetně budoucích inovativních řešení a technologií. Je třeba zamezit tomu, aby bylo nutno změnit nařízení (EU) č. 216/2013 pokaždé, když bude použito nové řešení nebo nová technologie, nebo v případě, že se změní právní rámec, kterým se řídí.

(3) Je třeba stanovit jasná pravidla, která sladí požadavek na nezměnitelnost Úředního věstníku s povinnostmi vyplývajícími z právních předpisů Unie o ochraně osobních údajů nebo z rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o odstranění určitých informací ve vztahu k veřejnosti.

(4) V zájmu právní jistoty platí, že pokud ve výjimečných situacích nelze vydat Úřední věstník na internetových stránkách EUR-Lex a zveřejnění probíhá jinými prostředky, v tištěné nebo elektronické podobě, je nezbytné zajistit, aby se elektronické vydání,

---

[6] Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání *Úředního věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1).

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

které bylo následně zpřístupněno veřejnosti na internetové stránce EUR-Lex, stalo jediným autentickým vydáním a mělo právní účinky.

(5) V zájmu maximálního přínosu občanům co do snadnosti přístupu k Úřednímu věstníku a zajištění právní jistoty je rovněž vhodné přiznat status výlučné autentičnosti elektronickému vydání několika autentických tištěných vydání Úředního věstníku vydaných po vstupu nařízení (EU) č. 216/2013 v platnost.

(6) Nařízení (EU) č. 216/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 216/2013 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. „Elektronické vydání Úředního věstníku se vydává za technických podmínek zajišťujících autentičnost jeho obsahu.

Systém, jehož zavedením se má zajistit autentičnost, je zdokumentován na internetových stránkách EUR-Lex a zajistí snadné ověření autentičnosti elektronického vydání Úředního věstníku.“;

b) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Musí-li být některé informace v Úředním věstníku po vydání odstraněny na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie nebo z důvodů ochrany osobních údajů v souladu s právními předpisy Unie, vydá se za tímto účelem nové znění elektronického vydání Úředního věstníku spolu s příslušným oznámením. Původní znění dotyčného elektronického vydání Úředního věstníku se uchovává v archivu Úřadu pro publikace po neomezenou dobu.“;

2) článek 3 se nahrazuje tímto:

„*Článek 3*

1. Nelze-li elektronické vydání Úředního věstníku vydat na internetových stránkách EUR-Lex v důsledku nepředvídaného a výjimečného narušení příslušných informačních systémů, vystaví se v prostorách Úřadu pro publikace dotyčné vydání Úředního věstníku v tištěné nebo elektronické podobě. Toto vydání je autentické a má právní účinky.

2. Jakmile budou informační systémy uvedené v odstavci 1 obnoveny, bude elektronické vydání Úředního věstníku odpovídající vydání zveřejněnému v souladu s odstavcem 1 zpřístupněno na internetových stránkách EUR-Lex. Od tohoto okamžiku se považuje za jediné autentické vydání a má právní účinky.

3. Elektronická vydání Úředního věstníku odpovídající autentickým tištěným vydáním Úředního věstníku vydaným po 1. červenci 2013 se ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost považují za jediná autentická vydání.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda